

Ο Ερμής
στο μαγικό χωριό!

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Στέφανος Ι. Μπέλλος
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ - ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Πένυ Ραμαντάνη
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Beatrix Rother
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ - ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Ατελιέ εκδόσεων

Έκδοση: Αθήνα, Μάρτιος 2026

ISBN: 978-960-468-441-0

ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΜΑΣ
ΣΤΑ SOCIAL MEDIA

© Copyright ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΙΧΑΛΗ ΣΙΔΕΡΗ

Ανδρέα Μεταξά 28 και Θεμιστοκλέους, Εξάρχεια, 106 81 Αθήνα Τηλ.: 210 3301161-2-3
e-mail: info@siderisbooks.gr • www.siderisbooks.gr

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή του έργου ή μέρους αυτού χωρίς την έγγραφη άδεια του εκδότη. Το παρόν αποτελεί προϊόν μυθοπλασίας. Τα πρόσωπα, τα ονόματα και οι καταστάσεις είναι φανταστικά. Οποιαδήποτε ομοιότητα είναι συμπτωματική.

ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ

Εικονογραφημένα Παραμύθια • Κόμικς • Παιδική και Εφηβική Λογοτεχνία

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Μυθιστόρημα • Ποίηση • Θέατρο • Δοκίμιο

ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ & ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

Εκπαιδευτικά • Σχολικά Βοηθήματα • Ιταλικά Εκπαιδευτικά

• Δίγλωσσα Λεξικά • Δίγλωσσοι Διάλογοι

ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ / ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ / ΙΣΤΟΡΙΚΑ / ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ

Διαβάζουμε Έλληνες συγγραφείς. Στηρίζουμε το ελληνικό βιβλίο.

Εκδίδουμε έργα για παιδιά και ενηλίκους.

Προβάλλονται και προωθούνται στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

www.siderisbooks.gr

Στέφανος Ι. Μπέλλος

Ο Ερμής
στο μαγικό χωριό!

Εικονογράφηση
Beatrix Rother

 ΕΚΔΟΣΕΙΣ
Μιχαήλ
Σιδερή

*Αφιερωμένο στους δύο γιους μου,
Ιωσήφ και Αναστάση*

Σημείωμα Συγγραφέα

Το ταξίδι του Ερμή στο μαγικό χωριό είναι μια ονειρεμένη διαδρομή που κάνουν λίγοι, λίγοι και εκλεκτοί. Από ποιον εκλεκτοί; Από τον Δημιουργό της Μαγικής Μελωδίας φυσικά.

Όσοι έχουν αγνή ψυχή μπορούν να ακούσουν, να δουν, να καταλάβουν, να ζήσουν αυτή τη μαγική εμπειρία.

Ποιοι είναι αυτοί;

Τα παιδιά όλου του κόσμου, το μέλλον του τόπου.

Για αυτό, για να ταξιδέψετε μαζί τους, δύο δρόμοι υπάρχουν:

1. Τα συνοδεύετε και τα προσέχετε
2. Γίνετε και εσείς παιδιά

Καλό σας ταξίδι στο μαγικό χωριό!...

82020

Εισαγωγή

Υπάρχουν κάποιες ημερομηνίες-σταθμός στη ζωή των ανθρώπων. Μια τέτοια λοιπόν είναι και για εμένα η σημερινή, διότι σαν σήμερα πριν από 60 χρόνια γεννήθηκα. Κάθε χρονιά που έχω γενέθλια, νιώθω ένα, στα αλήθεια, παράξενα όμορφο συναίσθημα: είμαι τόσο χαρούμενος που λες και ο μικρός Ερμής που κρύβω μέσα μου περιμένει και αυτός αυτή την ημέρα για να βγει έξω και... να ξεσκάσει!

Θέλω να φορέσω το κοντό μου μάλλινο ριγέ παντελονάκι, την ολόλευκη με τόσο μεράκι χειροποίητη φανέλα μου και φυσικά αυτά τα μαύρα παπουτσάκια, ειδική κάθε Χριστούγεννα και Πάσχα παραγγελία από τη μανούλα μου προς τον τσαγκάρη του χωριού. Τι και εάν τα κορδόνια μου είναι μισολυμένα; Εγώ πάω να βρω τους φίλους μου, να παίξουμε ανέμελοι κάτω από τον ήλιο, οι ακτίνες του οποίου με τόση τρυφερότητα λούζουν τα κορμάκια μας. Να γελάσω δυνατά και να τρέξω στα βουνά και στα λαγκάδια του Μαυροπήγαδου, του ακόμη και σήμερα γραφικότερου χωριού της ηπειρωτικής Ελλάδας και όχι μόνο!

Θεέ μου, τώρα που το σκέφτομαι: Τι κυνηγητό! Τι παιχνίδι! Πόσες τούμπες και πόσα ματωμένα γόνατα! Αλλά δεν πτοούμεν! Λίγες ώρες ξεκούραση και μετά, την επόμενη μέρα, ξανά η ίδια περιπέτεια από την αρχή! Εποχές αλλιιώτικες, τελείως αγνές!

Φθάνουν όμως λίγα λεπτά σκέψης για να με επαναφέρουν στην πραγματικότητα και να μου υπενθυμίσουν πως εάν το κάνω αυτό σήμερα, στην εποχή του ίντερνετ, του Φείσμπουκ, του Τικ τοκ, του Ίνσταγκραμ, των σμαρτ φόουν και των υπολοίπων μέσων, τότε το λιγότερο που μπορεί να μου συμβεί είναι να μου κλείσουν θέση σε κανένα μουσείο και φυσικά όχι στον ρόλο του επισκέπτη. Οπότε, καταλήγω στο συμπέρασμα πως θέλοντας και μη πρέπει να προσαρμοστώ στη νέα εποχή. Άσε που πρέπει να το κάνω για τη γυναίκα μου τη Φρύνη, που περιμένει πώς και πώς να βγω του χρόνου τον Δεκέμβρη στη σύνταξη και να κάνουμε επιτέλους το όνειρό μας πραγματικότητα: Τον γύρο του κόσμου με το αυτοκίνητό μας.

Κοιτάζω το μοντέρνο ρολόι-κινητό μου. Δώρο από τη Φρύνη για τα γενέθλιά μου για να μη χάνω καμία προσφορά για ξενοδοχεία στη Γαλλία. Εκεί θέλει να είναι ο πρώτος μας προορισμός! Στο Παρίσι και κυρίως

στο πιο ακατάλληλο μέρος για μεσήλικες, στη Γιούρο Ντίσνεϋλαντ! Εμείς όμως δεν φοβόμαστε, έχουμε κιάλας αγοράσει τα καλύτερα κοστούμια και είμαστε ήδη έτοιμοι για περιπέτεια!

Η ώρα είναι 8.00. Παρασκευή 16 Δεκεμβρίου 2016 γράφει η μικρή μαύρη οθόνη αφής που τόσο πολύ δείχνει να έχει βολευτεί στον καρπό του αριστερού μου χεριού. Πάω στο ημερολόγιο και αναζητώ την ίδια ημερομηνία το 1956. Και τότε Παρασκευή και τώρα Παρασκευή... Κάποιος μου κάνει πλάκα! Δεν γίνεται τέτοια σύμπτωση στην τελευταία μου χρονιά στο σχολείο. Τελικά η ζωή είναι ένας τεράστιος κύκλος.

«Να ζήσετε, κύριε, και χρόνια πολλά, μεγάλος να γίνετε με άσπρα μαλλιά!

Παντού να σκορπίσετε της νιότης το φως και όλοι να λένε να ένας σοφός!

Και του χρόνου! Χρόνια πολλά, κύριε Ερμή».

Αυτή ίσως και να είναι μια από τις πιο γλυκές εκπλήξεις στη ζωή μου. Ο Νίκος, ο Σάκης, ο Λέων, ο Σίμος, η Σοφία και η Σία, οι μικροί μου μαθητές που από του χρόνου θα πάνε πλέον Γυμνάσιο με πλησιάζουν και

με αγκαλιάζουν. Νιώθω ένα ρίγος. Τα δάκρυά μου δυσκολεύομαι να τα συγκρατήσω. Είναι κάτι που δεν το περιμένω. Η αποκορύφωση όμως είναι καθ' οδόν «Κύριε, τι δώρο θέλετε για τα γενέθλιά σας; Πείτε μας να σας το αγοράσουμε»

Ώρες-ώρες, τα παιδιά, με την υπέροχη αυτή αφέλειά τους, σε προκαλούν να ταξιδέψεις μαζί τους. Μένω ακίνητος. Σηκώνω το βλέμμα μου προς τα πάνω λες και προσπαθώ να βρω την πιο γλυκιά έξοδο διαφυγής. Η μήπως την πιο μαγική οδό; Δεν ξέρω, η απάντηση είναι αυτονόητη αλλά για κάποιο τρόπο μου είναι δύσκολο να την εκφράσω.

Βάζω τα δυνατά μου. Αυτή εξάλλου η ημέρα μου ανήκει! Παίρνω μια βαθιά ανάσα σαν τον αρχάριο δύτη που ετοιμάζεται για την πρώτη του βουτιά «Θα ήθελα μόνο, έστω για μια ώρα, να γυρίσω πίσω, εκεί όπου όλα είναι δυνατά. Να ταξιδέψω στο χωριό το μαγικό και να ψάξω να βρω την κρυφή του μελωδία» τους απαντώ.

Τα μάτια των μαθητών μου καρφώνονται πάνω μου και με τυφλώνουν σαν τα φώτα ενός καλογουλισμένου αυτοκινήτου που η μηχανή του πια ζεστάθηκε και είναι έτοιμο να ξεκινήσει. Δεν μπορώ να τους αντικρίσω

πια. Το φως είναι έντονο! Ψάχνω την έξοδο κινδύνου! Τη βρίσκω! Βλέπω πάνω από την ξύλινη πόρτα της αίθουσας την πράσινη επιγραφή «Φορέστε τις ζώνες σας! Πετάμε για το χωριό... το μαγικό» μου φαίνεται σαν να γράφει.

8020

8020

Κεφάλαιο 1

Τι και εάν δεν έχει ακόμη ξημερώσει; Τι και εάν ο κόκορας της γιαγιάς μου δεν έχει λαλήσει ακόμη; Εγώ, για έναν ανεξήγητο λόγο, είμαι ήδη ξύπνιος και με τα χέρια μου δεμένα πίσω από τους ώμους μου κοιτάζω ψηλά το πέτρινα χτισμένο ταβάνι του φτωχικού μου. Το καλοκαίρι είναι πια παρελθόν. Μια νέα σχολική χρονιά είναι έτοιμη να αρχίσει. Αλλά είναι αυτή η χρονιά σαν τις άλλες; Φυσικά και όχι. Πρώτη φορά μακριά από το αγαπημένο μου χωριό είναι αυτή και όσο και να 'ναι δεν ξεχνιέται εύκολα. Φεύγω για να πάω σχολείο, εκεί όμως που πάνε οι «μεγάλοι», στο θρυλικό Γυμνάσιο Μαυροπούλας. Βρίσκεται λίγα χιλιόμετρα έξω από το χωριό, στην «πρωτεύουσα» της περιοχής και οι ιστορίες που έχω ακούσει για αυτό είναι αρκετές για να με προβληματίζουν.

Ομολογώ πως η αγωνία με κυριεύει. Ένα ρίγος νιώθω αυθόρμητα να διαπερνά το δέρμα μου. «Μπρρ, ανατρίχιασα» σκέφτομαι και τινάζομαι ολόκληρος. Αμφιβάλλω εάν οι «πρωτευουσιάνοι» είναι έτοιμοι να αποδεχθούν έναν άνθρωπο λίγο διαφορετικό όπως εγώ, κάποιον που είχε την ατυχία να γεννηθεί με